

Π Υ Ρ Ε Ο Ε ΒΟΡΕΙΟΥ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΒΕΡΑΝΖΕΡΟΥ 4. Τηλ. 639.095-629.769

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟΥ ΑΓΩΝΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ, ΑΠΡΙΛΙΟΣ 1976

ΕΤΟΣ Δ', ΠΕΡ. Β'. ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 5 (41). ΤΙΜΗ ΦΥΛ. ΔΡΧ. 10

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΥΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Διευθυντής Συντάξεως ΣΠΥΡ. ΔΑΠΕΡΓΟΛΑΣ

ΕΛΛΗΝΟ-ΤΟΥΡΚΙΚΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Η ΜΟΙΡΑ της Φυλής μας έχει δε-
θρή με την αποδημία και την με-
τανάστευση. Ένα έκλεκτο κομμάτι
από το ανθρώπινο δυναμικό του Έ-
θνους μας είναι σκορπισμένο στα
πέρατα του κόσμου. Άλλα, όλοι αυ-
τοί οι ξενιτεμένοι Έλληνες, όπου
κι αν βρίσκονται, όσα χρόνια κι αν
ζήσουν μακριά από την Πατρίδα,
δεν παύουν από τα να αισθάνονται
και να σκέπτονται όμοια με μας
τους άλλους που έχουμε ριζώσει σ'
αυτών τον δοξασμένο τόπο, που λέ-
γεται Ελλάδα. Αυτούς τους ξενιτε-
μένους Έλληνες και ειδικότερα τους
Έλληνες της Αμερικής, επιθυμούμε
να κάνουμε κοινωνούς μερικών σκέψε-
ων, που αναφέρονται γενικά στην
Ελλάδα.

Η εφημερίδα αυτή έχει μια συγ-
κεκριμένη αποστολή: την ενημέρωσι
του Πανελληνίου για το Βορειοηπι-
ρωτικό ζήτημα και την επίκλησι του
ένδιαφέροντος και της συμπαραστά-
σεως, για την δικαία επίλυσι αυτού
του εθνικού θέματος. Είναι αυτόνο-
το όμως, ότι τα επί μέρους εθνικά θέ-
ματα, όπως είναι το Βορειοηπειρωτι-
κό και το Κυπριακό, προϋποθέτουν
μια Ελλάδα ανεπηρέαστη από άλ-
λους περισπασμούς, μια Ελλάδα Ι-
σχυρή, για να μπορεί ν' ανταποκρί-
νεται στην εθνική της αξιοπρέπεια
και στις ιστορικές υποχρεώσεις της
έναντι της ανθρωπότητας. Και σή-
μερα, για άλλη μια φορά, η Ελλά-
δα έχει γίνει στόχος έχθρων και «φι-
λων», που έχουν συνασπισθή, για να
της δημιουργήσουν προβλήματα.
Προβλήματα, που έμποδίζουν όχι μόν-
ον την ειρηνική ανάπτυξή της, αλλά
απειλούν ακόμη και την εθνική της
ανεξαρτησία και έδαφική της άκε-
ραιότητα. Και είναι ένδεχομένο να
έχουν προεκτάσεις για την ειρήνη
στον χώρο αυτό της Μεσογείου.

Συγκεκριμένα, η πρόσφατη Αμε-
ρικανο-Τουρκική συμφωνία, που δι-
νει τεράστιες οικονομικές δυνατότη-
τες εξοπλισμών στην Τουρκία, εν-
ισχύει την προκλητικότητα της εναν-
τίον της Ελλάδος. Η χώρα αυτή, ύ-
στερα από την άχαρη κτήριση επί-

θεσι κατά της Κύπρου, άρχισε να προ-
βάλλει διάφορες διεκδικήσεις στο Αι-
γαίο. Είναι φανερό ότι η Τουρκία,
θασιζόμενη στην γεωγραφική της θέ-
σι, εκθιάζει. Οι εκθιάσμοι της αυτοί
στρέφονται προς κάθε κατεύθυνση.
Και στην περίπτωση των διεκδικήσε-
ων της έναντι της Ελλάδος, η Τουρκία,
είναι φανερό ότι στηρίζεται στην ά-
μεση ή έμμεση συμπαράστασι της Α-
μερικής. Και σ' αυτό έγκειται το πα-
ράπονο και η δικαιολογημένη δυσ-
ρέσκεια των Ελλήνων για την άμε-
ρικανική πολιτική, που είναι τολμάχι-
στον άδικη. Γιατί ο Έλληνικός λαός
αποδεδειγμένα έχει εθνογραιμισθή
με τον Αμερικανικό λαό, στους μεγά-
λους αγώνες για την Δημοκρατία και
την Ειρήνη. Ο Έλληνικός λαός και
σήμερα, παρά την πίκρα του για την
άδικη αμερικανική πολιτική, διατηρεί
τα ίδια αισθήματα αγάπης και φι-
λίας προς τον Αμερικανικό λαό.

Έξ άλλου, η σημερινή πολιτική η-
γεσία της Ελλάδος είναι σαφώς δη-
μοκρατική και ειρηνόφιλος. Απόδειξι
αποτελούν οι πρόσφατες πρωτοβου-
λίες της για την Διαβαλκανική συν-
εννόησι, με ειλικρινή σκοπό την έμ-
πέδωσι της ειρήνης στον ευαίσθητο
αυτόν χώρο της Βαλκανικής. Ειδικώ-
τερα, έναντι της Τουρκίας, η Ελλάς
έπολιτεύθηκε με πνεύμα συνδιαλα-
γής και ειρηνικής συμβίωσης. Έφ-
φροντίσαμε να λησμονήσωμε τα δεινά
που υπέστη ο λαός μας από την μα-
κραίωνα δουλεία υπό την Όθωμανική
Αυτοκρατορία. Έφροντίσαμε να λη-
σμονήσωμε την έκτόπισι περίπου δύο
έκατομμυρίων Ελλήνων, που οι Τούρ-
κοι τους έδιωξαν από την Μικρά Α-
σία, την κοιτίδα αυτή του Αρχαίου
Ελληνικού πολιτισμού, και τους έ-
στειλαν πρόσφυγες, για να μοιρα-
σθούν το λιγοστό ψωμί με τους άδε-
λφους της Ελλάδος. Και το κορύφω-
μα της λήθης αυτής έπυρραγίστηκε
με την πρωτοβουλία του εθνάρχη Έ-
λευθερίου Βενιζέλου, που άπλωσε ει-
λικρινά χέρι φιλίας στον ως τότε έ-
χθρό. Και εγκαινιάσθηκε τότε περι-
οδος ελληνο-τουρκικής φιλίας και
συνεργασίας.

Δυστυχώς, από τουρκικής πλευράς
έλειψε η ειλικρίνεια και η καλή διά-
θεσι, στοιχεία που εξυμνούν τα
κοινά συμφέροντα των δύο γειτονι-
κών κρατών. Η τουρκική πολιτική
έκδηλώθηκε έχθρικά έναντιον της
Ελλάδος. Πριν από δώδεκα χρόνια
ή ανθελληνικότητα έκδηλώθηκε με
ώμοτες κατά των Ελλήνων της
Κωνσταντινουπόλεως, για να καταλή-
ξη στην απέλασι πάνω από δέκα χι-
λιάδων Ελλήνων Κωνσταντινουπολι-
τών. Και πρόσφατα, η ανθελληνική
μανία των Τούρκων έκδηλώθηκε με
ώμοτες απροκάλυπτες έναντιον της
Κύπρου, με τις θλιβερές συνέπειες,
που συνεχίζονται, για τον ελληνικό
πληθυσμό της Μεγαλονήσου. Σε όλες
αυτές τις τουρκικές θαναυσότητες η
Ελλάς, καταπίνοντας την δικαιολο-
γημένη αγανάκτησι, άκολουθήσε τον
δρόμο της ειρηνικής διευθετήσεως,
στα πλαίσια της διεθνούς νομιμότη-
τος, την όποιαν και αυτήν η Τουρ-
κία θάναυσα καταπατεί. Άλλα και
πάλι η Τουρκία, ύποκριτικά παρεξη-
γώντας την ελληνική ειρηνοφιλία και
νομιμοφροσύνη στην διεθνή κοινωνία,
ύποτροπιάζει σε έχθρότητα έναντιον
της Ελλάδος, προβάλλοντας διεκδι-
κήσεις στο ανέκαθεν Ελληνικό Αι-
γαίο.

Άλλα, «ως έδω και μη παρέκει»,
που λέει και η λαϊκή παροιμία. Για
την Ελλάδα δεν υπάρχουν πλέον ό-
ρια ύποχωρήσεως. Η στοιχειώδης έ-
θνική αξιοπρέπεια, που θεμελιώνεται
στην μακραίωνα εθνική μας ιστορία,
καθώς και η εθνική μας αυτοάμυνα
δεν μας επιτρέπουν περαιτέρω ύπο-
χώρησι. Και προς την κατεύθυνσι αυ-
τή είναι εθνογραιμισμένος ολόκλη-
ρος ο Ελληνικός λαός, που παρακο-
λουθεί με συγκρατημένη αγανάκτησι
τον χειρισμό της εθνικής αυτής ύπο-
θέσεως από την ύπευθυνη ηγεσία, έ-
τοιμος πάντοτε για νέους αγώνες και
θυσίες, που ένδεχομένως θα μας έπι-
βάλει η αυθαιρεσία, η προκλητικό-
τητα και οι άρπακτικές διαθέσεις των
άλλων.

Τις σκέψεις και τα αισθήματα αυ-
(ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛ. 8)

Ο Μητροπολίτης Νικαίας κ. ΓΕΩΡ-
ΓΙΟΣ, μας απέστειλε την κατωτέρω έ-
πιστολή:

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΝΙΚΑΙΑΣ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

Νίκαια, 7η Μαρτίου 1976

Προς τον
«ΠΥΡΣΟΝ ΒΟΡΕΙΟΥ ΗΠΕΙΡΟΥ»
Βερανζέρου 4
Αθήνας

Αγαπητέ μοι κ. Διευθυντά,
Με δαθεία συγκίνησι έλαβα το ύπ' αριθ. 39 φύλλον του
περιοδικού σας «ΠΥΡΣΟΣ ΒΟΡΕΙΟΥ ΗΠΕΙΡΟΥ», το ό-
ποιον είχατε την ευγενή καλωσύνη να μου άποστείλητε.

Σας ευχαριστώ ολόψυχως.
Τό έμελέτησα με έντονον ψυχικόν κραδασμόν. Άνεμνή-
σθην του ήρωϊκού άγώνος της Ελλάδος κατά το 1940-41
εις την Βορείον Ηπειρον. Είχον την ευτυχίαν να μετάσχω
εις έκείνην την πατριωτικήν μέθην του Έλληνικού Στρατού,
ως έφεδρος άνθυπολοχαγός του Πυροβολικού.

Τό μέτωπον είχε μεταβληθή εις έν άληθινόν και Ιερόν Θυ-
σιαστήριον, όπου έτελείτο μυστοαγωγή ψυχών. Η Μονάδα
μου άφηνεν εκεί θαμμένους, ως φύλακας της Έλληνικής πε-
ριοχής, άρκετους μαχητάς, που έδωσαν το αίμα των δια να
επισηρύνουν στην άγκαλιά της Μητέρας ή σκολαδωμένη ύπε-
ρήφανος Κόρη.

Τά όνειρά μας δεν έπραγματοποιήθησαν. Έπεστρέψαμε
εις την Πατρίδα με μοταμένη την καρδιά. Τά μάτια μας
είναι άκόμη υγρά από τα δάκρυα.

Τό Περιοδικόν σας άνεμόπλευσε τάς άναμνήσεις. Ξανά-
φερε σπινς καρδιές την Ελπίδα.

Σας συγχάριζω δια τόν άφαιον άγώνα σας. Υλοποιείτε
τούς παλλμούς του Έθνους ολόκληρου.

Ας παραισάλλεσθωμε τόν Θεόν να γλυκάνη τόν πόνον των
Αδελφών μας, που μένουν εκεί, μέσα εις ένα κλίμα άπαν-
θρατίας και βαρβαρότητας, με άναμμένην την στίβαν της
προδοσίας.

Ας ικετεύσωμε τόν Θεόν της δικαιοσύνης να παρηγο-
ρήσιν τάς ψυχάς των πεσόντων, που περιμένουν την δικαί-
ωσιν της θυσίας των.

Και ές άγωνισθώμεν όλοι να συμτομευθώ η ήμέρα της έν-
σωματώσεως της Βορείου Ηπείρου μετά της Μητρος Έλ-
λάδος, που δύο της περιοχές, έκτός των άλλων, η Βορείος
Ηπειρος και η Κύπρος, καθόρα Έλληνικές, μολύνονται ά-
πό δαρδάρους, τή άνοχή των ισχυρών της Γης.

Σφίγγω τά χέρια όλων σας με δαθεία συγκίνησι και ά-
πέραντη αγάπη.

Ο Θεός μαζί σας!

Μετά τιμής και εύχών

† ο Νικαίας ΓΕΩΡΓΙΟΣ

ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ

ΕΛΛΑΣ - ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ

ΟΙ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΕΣ της Ελληνικής Κυβερνήσεως
κατέστησαν την χώρα μας κέντρον συναντήσεων
των ηγετών Βαλκανικών Κρατών. Οι συναντήσεις
αυτές αποβλέπουν στο να βρεθούν κοινά σημεία με-
ταξύ των Κρατών αυτών για μια φιλική συνεργασία,
με τελικό σκοπό την εμπέδωσι της Ειρήνης στον ευ-
αίσθητο χώρο της Βαλκανικής.

Μετά τον Πρόεδρο της Ρουμανικής Δημοκρατίας
ήλθε στην Αθήνα, για επίσημη επίσκεψιν ο Πρόεδρος
της Βουλγαρίας κ. Ζίβκοφ. Από την συνεργασίαν
των Έξνων έπιδήμων με τούς αντίστοιχους παράγον-
τες της Έλληνικής πολιτικής ηγεσίας προέκυψαν
χρήσιμα αποτελέσματα με εύλογες προοπτικές για
το μέλλον.

Ειδικά, επιθυμούμε να έπισημάνουμε την εξέλιξι
των Ελλήνων - Βουλγαρικών σχέσεων. Γιατί, ανά-
μεσα στα Κράτη αυτά, κατά το παρελθόν, υπήρξε πο-
λύ έχθροτης.

Χαρακτηριστικά στην προκειμένη περίπτωση είναι
όσα είπε ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας κ. Τσάτσος,
προσφωνώντας τόν Βούλγαρο συνάδελφό του. «Οι
παλιές διαφορές μεταξύ των δύο χωρών - είπε ο
κ. Τσάτσος - παρεγράφησαν. Η πολιτική της Έλ-
λάδος και της Βουλγαρίας προάγει την Ειρήνη των
Βαλκανίων και την δημιουργική συνεργασία». Και ο
πρωθυπουργός κ. Καραμανλής, αναφερόμενος στον
διάλογο που έγινε προηγουμένως στην Σόφια, είπε:
«Αι συνομιλίες μας υπήρξαν καρποφόρες. Έσημειώθη
μία θεαματική πρόοδος εις τάς σχέσεις των δύο χω-
ρών εις όλους τούς τομείς και ιδίως εις τόν ψυχο-

ΤΟ ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ

Του Συνεργάτου μας κ. ΗΛΙΑ ΚΩΝΣΤΑ

Ε'.

Επίσης, η Έλληνική Κυβέρνησις, έν τή επιθυμία της να έχη
μίαν συνηγορίαν έν προκειμένω της Διασκέψεως των 21 Έθνών,
τά όποια συνήλθον εις Παρίσιον, επέτυχεν την έγγραφην του
Βορειοηπειρωτικού ζήτηματος εις την ήμερησίαν διάταξιν της
συνεδριάσεως της 30ης Αυγούστου 1946. Αί έγερθείσαι τότε
άντιρρήσεις δεν άφέωκαν την ουσίαν της ύποθέσεως. Ο τότε
Ρώσος Έπίτροπος επί των Έξωτερικών Μολότωφ, έδήλωσε σχε-
τικώς: «...η Έλληνική Κυβέρνησις δύναται να φέρη το θέμα του-
το ένώπιον του Συμβουλίου των ύπουργών των Έξωτερικών».

Υπό τήν έννοian αυτήν, η Έλληνική Κυβέρνησις έθεσεν το
Βορειοηπειρωτικόν αίτημα ένώπιον του Διεθνούς αυτού Όργά-
νου, κατά Νοέμβριον 1946, όπου έκτοτε έκκρεμεί και άναμένει
την δικαίαν επίλυσιν.

Έξ άλλου, όταν η Έλληνική Κυβέρνησις προσυπέγραφε την
μετά της Ιταλίας συνθήκην ειρήνης (Οκτώβριος 1947), διευ-
τώνως σαφή επιφύλαξιν και έδήλου ότι ετό έλληνικόν αίτημα της
Βορείου Ηπείρου παραμένει και μετά την ύπογραφην της με-
τά της Ιταλίας συνθήκης έκκρεμής ένώπιον του Συμβουλίου των
τεσσάρων ύπουργών των Έξωτερικών, από την δικαίαν κρίσιν
των όποιων άναμένει μετ' έμπιστοσύνης την ικανοποίησιν του...».

Ο καθηγητής του Πανεπιστημίου της Τουλούζης Άλφρεντ Λε-
μονιέ διερωτάται: «Τί ήμπορούμεν να έλπίσωμεν από μίαν με-
γαλορρήμονα Όργάνωσιν των Ηνωμένων Έθνών δια την άποκα-
τάστασιν της ειρήνης του κόσμου, όταν δεν είναι δυνατόν να έ-

πιλυθί ένα ζήτημα τόσον άπλοον;» Και ο Ζαν Σαδόν γράφει
σχετικώς: «Πόιος πολιτισμένος άνθρωπος θα άμφισβήτησιν το
δικαίωμα της Ελλάδος να ξαναπαρή την Βορείον Ηπειρον; Ποί-
ος από τούς όργανωτάς της ειρήνης θα έτολμούσε να διαπρά-
ξη τοιαύτην άδικίαν εις αυτήν την ήρωϊκήν χώραν, που είναι η
δευτέρα πατρίς όλων μας και το λίκνον του ανθρώπινου μεγα-
λείου;».

Έξ άλλου, η επίλυσις του Βορειοηπειρωτικού ζήτηματος κα-
τά τάς ύπαγορεύσεις του δικαίου και της ήθικης, πιστεύομεν
ότι θα δημιουργήσιν ένα ισχυρόν και μόνιμον ένωτικόν κρίκον εις
τάς μεταξύ των δύο γειτονικών κρατών σχέσεις και θα συνε-
λέσθι σημαντικώς εις την έδραίωσιν της ειρήνης εις τήν Βαλ-
κανία.

5.-Η ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Αφ' ότου έγένετο άναγωγή της ρυθμίσεως των ελληνοαλβανι-
κών σχέσεων εις τό συμβούλιον των ύπουργών των Έξωτερικών, αι
σχέσεις αύται διετήρουν ιδιορρυθμίαν. Παρά την τυπικώς έμπό-
λεμον κατάστασιν μετά της Άλβανίας, η Ελλάς κατά καιρούς
προήρχετο εις έντέ φάκτος άνοίγματα. Ούτω, κατά τό 1952 (Δε-
κέμβριος), ο στρατάρχης Παπάγος, ως πρωθυπουργός της χώ-
ρας, εις τάς προγραμματικάς του δηλώσεις, προσδιώριζε τάς
σχέσεις αύτάς ως έξής: «Διά την Άλβανίαν, η κυβέρνησις έπι-
θυμεί να τονίσθι ότι, συνεπής προς, την, εκ της διασκέψεως της
ειρήνης του 1946 άπορρέουσαν γραμμήν, άποκρούει κάθε βίαν
και άποβάλλει μόνον εις τά νόμιμα διεθνή μέσα, προς διακανο-
νισμόν της Βορειοηπειρωτικής ύποθέσεως».

Μετά την επίλυσιν του Αυστριακού (1955), το Βορειοηπειρω-
τικόν θα ήδύνατο να τεθή ένώπιον του Συμβουλίου των ύπουργών
Έξωτερικών προς εξέτασιν. Άλλά έκτοτε υπό ούδεμίαν Έλλη-
νικήν Κυβερνήσεως έτέθη. Εις προαναφερθέντα άνοίγματα» της
(ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛ. 4)

ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ ΒΗΜΑ

ΕΙΣ ΤΑΣ ΨΕΥΔΟΛΟΓΙΑΣ ΤΩΝ 'ΑΛΒΑΝΩΝ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΡΟΕΛΕΥΣΕΩΣ ΤΩΝ

ΟΛΩΣ τυχαία υπέπεσε στην αντίληψή μου δημοσίευμα ξενόγλωσσας, ε φ η μερίδας, στην οποία ανέγνωσα άρθρο διακεκριμένου ε π ι στήμονα και πολιτικού 'Αλβανού, όνοματι Ο. NISANI, ό όποιος, με την διακρίνουσα τους συμπεριφοράς 'Αλβανούς ανεπτυγμένη φαντασία, ισχυρίζεται πως τ ό αρχαιότερο εκ των εθνών της Ευρώπης είναι ή 'Αλβανία, ή οποία τ ό πάλαι ποτέ όνομαζέτο ARBEN ή ARBAN, που σημαίνει κατά την γλωσσολογική των μετάρσια, τούς άπολύτους που έπεσαν και άνθροισαν την γη, μεταγενέστερα όμως, τόνιζε ό άρθρογράφος ότι, ό γειτόνους των Ρωμαίων, στούς μέν ανθρώπους έδωσαν την όνομασία ALBAN, την δε χώρα των μετωνόμισαν ες 'Αλβανίαν και εν συνεχεία τόνιζε: πως ή πραγματική όνομασία SHQIPETAR, τού δε τόπου SHQIPERI, που προήλθεν από την λέξη: SHQIPE που σημαίνει άστος και πού ήτο τ ό περ πρώτ όν Διός. Τέτοιους δε λαός πού έπίστευσε στον Δία σαν τόν υπέρτατον Θεόν, ήταν μόνον ό Πελαγονικός λαός, από τόν όποσον και προέρχονται ό σημερινοί 'Αλβανοί, άλλ ό άρθρογράφος έξακολουθεί άκόμα περισσότερο, περιγράφοντας τ ά πραγματικά έθνολογικά σύνορα της 'Αλβανίας, λέγει: πως αυτό έπεκτεινόταν σ' όλη την Βαλκανική Χερσόνησο και ότι ό σημερινό λεγόμενοι 'Ελλήνες, υπήρξαν στην πραγματικότητα 'Αλβανοί, ένας όμως λαός ημίγροισ, μετεπλήθισεν από την 'Ασία προς τ ά νησιά τού Αιγαίου και άπ' εκεί στην ήπειρωτική 'Αλβανία, όπου έξεδίωξε τούς 'Αλβανούς και διετήρησε επί μακρόν την περιοχήν αυτήν, πολλοί δέδοται 'Αλβανοί, διά της επιμελούς ηγήσασαν με τούς επικρατούντες και άπέτελεσαν την νέα κατάσταση των Γρεκνών, ό άλλ οί, όμως, παρά τούς συνε-

χείς πολέμους, πού αναγκάστικα υπέστησαν, διετήρησαν κατά τ ό πλείστον την 'Εθνολογική των όντότητα, άπόδειξη δε τούτου είναι ότι και σήμερα υπάρχουν καθαρόαιμοι 'Αλβανοί σε πλείστα μέρη της 'Ελλάδας και ιδιαίτερα στην Πρέβεζα, 'Ιωάννινα, 'Ηγουμενίτσα, Π α ρ α μ ο ν ί α, 'Ιγούρα, Σπέςτες, Πελοπόννησο και Πάργα, ή οποία υποπεί να λεχθή πως άλλοτε άπετελείτο από άμιγρή άλβανική πληθυσμό.

Σ' ός άνω και σε άλλες πολλές μορφές τού άρθρογράφου, τρεις κυρίως λόγοι με ηγήγασαν να άπαντήσω, ό πρώτος είναι ότι, πρέπει τέλους πάντων να δοθ ή και κάποια άπάντησις στα πολυβριθή και αναίσχυρα φύλλα τού Πανεπιστημίου Τράνων, πού κυκλοφορούν στο έξωτερικό, με σκοπό να παρουσιάσουν όχι μόνο τούς 'Ελληνες της Βορείου 'Ηπειρου σαν 'Αλβανούς, άλλ α και της ελεύθερης μας πατρίδας, πού γειτόνουν με την 'Αλβανία, σαν SHQIPETARE, Σκοπός τού θέματος είναι να αντίληψουν έρεμίστα έθνολογικά ό πέρ αυτών, άποσπείποντας σε μια μεγάλη και καλά συννοη άπό τήν Πάργα μέχρι τού Κόσσου της Γιουγκοσλαβίας, ό δεύτερος λόγος, διότι ύπογράφουν σαν DR NISANI, ύπέρ της γνωστός μου. Δέν γνωρίζω όμως εάν είναι ό προς πολλών έτων φιλοξενούμενος τού Ζώγου 'Αλβανός πολιτικός φυγάς τότε ή άλλος συνώνυμος ή συγγενής του, πού ύπογράφει τού άρθρου αυτό. Πάντως, εάν καλά ένθυμώμαι, ό DR NISANI επιστρέψας στην 'Αλβανία, μετά την πτώση τού Ζώγου, σαν άρρωστον πών ήπειριαστών της Δύσεως, έγένετο Πρόεδρος της 'Αλβανικής 'Εθνοσυνελεύσεως της REBUBLIKA POPULARE ή SHQIPERIE (Λαϊκή Δημοκρατία της 'Αλβανίας).

Με τόν ως άνω, λοιπόν, κύριον, κατά τ ό χρονικό διάστημα της έδώ παραμονής του και κατά την εποχή των νεανικών μας χρόνων, εκάμην με πολλές τσιούτες συζητήσεις και με ιστορικά δεδομένα τού άπέδειξα ποία ήσαν ή πραγματική καταγωγή τών 'Αλβανών και πόσο 'Ελληνες είναι ό κατοικούντες την Β. 'Ηπειρον, και τρίτον διότι, πρό τινος έλαβα έπιστολή από τού Βουκουρέστι άγαπητόν μου συγγενούς, φέροντος τού όνομα Κλεάνθης Σπύρου, άλλ α άλλονάλληχτον κατά τ ά άλλα, ό όποιος πιστεύει και αυτός τ ά αυτά περίπου περί της προελεύσεως τών 'Αλβανών, θεωρώ όθεν καθήκον, ό πως δύσω μια έπιβεβαιωμένη άπάντησι, βασισμένη επί ιστορικών και μόνον δεδομένων, προς όλους τούς άντιπροσυνούς.

Οι 'Αλβανοί είναι ιστορικά γνωστό ότι, δέν κατοικούντο από τούς Πελαγονούς, άλλ οτε από τούς 'Ιλλυρίους, ό πως π ο λ λ οί διατείνονται (όλετες δημοσιευθέν κατά τ έτος 1947 όβλιόν μου, ή καταγωγή τών 'Αλβανών). 'Αλλά ήταν μια φύλη ληστρική, πού κατοικούσε την περιοχή περί την Βοσνία και 'Ερζεγοβίνη, από την εποχή τού χαλκού, και ή οποία έφθασε εκεί προεργασμένη από τόν Κάλκαςον, κατά τόν Πτολεμαίο και τόν Πλίνιο, κατά

Υπό τού ΛΑΜΠΡΟΥ Π. ΣΠΥΡΟΥ (Βουνιώτη)
'Ιατρού — Λογοτέχνη — Συγγραφέα

δέν τόν Στράβωνα, ήταν μια φύλη με χαμηλό πολιτισμό, όπως και σήμερα (Στράβων 11—501—503). 'Η δε κρατισκοπική εξέταση αυτών, άπέδειξε ότι τ ά μέγιστα συγγενούν μετά τών Μαυροβούνιων, Βοσνίων και 'Ερζεγοβινών.

Ο Ντένκερ μάλιστα ύποστήριγεν ότι τ ά μέγιστα αυτό συγγενεύουν μετά τών φυλών αυτών από πλευράς συματολογικών ή α ρ α κ τ ή ρ α ν, ήτοι φυσική άνθρωπολογία ήτοι περισσότερο ή εποχής αυτών δέν υπάρχει.

'Η 'Ιλλυρία έλαβε τού όνομα από τόν 'Ιλλυριον, υιόν τού Κάδμου και της 'Αριοίας, έχωρίζετο δε σε 'Ελληνική 'Ιλλυρία και σε Βάρβαρη 'Ιλλυρία, στην όποιαν είχαν έγκατασταθή και μικροί πυρηνές της άνω φυλής.

Οι κάτοικοι της 'Ελληνικής 'Ιλλυρίας, κατοίκτοι τών μετασταλόμενων τών λαών και τών πολεμικών επιδρομών, τόσο της κλασικής όσο και της μεσαιωνικής εποχής, κατήλθαν προς Νότον, άποσυνθέτες εις τ άς από τού 'Αφού και έντεθεν ήπειρωτικές χώρες, 'Ισάκχουν τίνες ύποστηρίζοντες ότι ό σημερινό 'Αλβανό κατοικούντο από τούς 'Ιλλυρίους, ό 'Ιταλοί, όμως, ιστορικά, θεωρούν τούς 'Αλβανούς συγγενούς

τάντα τών Νεο - Διγκούρων και τών 'Ιλλυριών, ό όποιοι κατοικούσαν εις τις έντεθεν τού 'Αδρια άκτες και ότι κατήλθον έθλην από τούς Πελαγονούς και τούτο διότι Διγκούροι σημαίνει ό φέρων δερματά, ό πρώτος δε Πελαγογοί είχαν σαν ένδυμα δερματίνη περιβολή όσον άφορά την 'Ιλλυρική τους προέλευση, έξηγοούν ότι προσήλθαν από την λέξη 'ΙΛΛ που άλβανιστί σημαίνει άστέρας και καλά συνάμειν. 'Ιλλυριός σημαίνει άστέροειδής, άλλ ενω ύποστήριζον αυτή ή έκαίν την έκδοχή, ό 'Ιταλός προσάγαγε, ότι τής γλωσσολογίας και φθονολογίας, ό ίδιος, δέν δύναται ν' άποδείξει όποιος ιστορικός θεσμός υπάρχει μεταξύ τών 'Αλβανών και τών 'Ιλλυριών, διότι σούνα θετικό γιά την 'Ιστορία τών δευτέρων είναι γνωστό.

'Η ιστορική καταγωγή τών 'Αλβανών είναι έντελής σκοτεινή. 'Η πρώτη εμφάνισις τού όνόματος 'Αλβανός, σημειούται στους δώδεκτονούς χρονόγραφους, ό όποιοι άναφέρους τούς 'Αλβανούς με τού όνομα 'Αρβανίτες, ή λεγομένη 'Ηπειρος NOVA και BETUS, ή μόν πρώτη έχουσα σαν πρωτεύουσα τού Δυρράχου, ή δε δεύτερη την Νικόπολιν (Πρέβεζα). Κατά τούς χρόνους τού Μ. Κων-

σταντινού και τού Διοκλητιανού, ή 'Ιλλυρία τίθεται στην Δαλματία, τ ά δε σύνορα της 'Ηπειρου άρχονται από τού Κατάρρα, γνωρίζετο δε από την 'Ιστορία ότι, κατά τού 229 π.Χ., ό Ρωμαίος έστράτευσε έναντι τών 'Ιλλυριών, ό όποιοι διά τών πειρατικών άπολαύσεων, άποσπείποντες την 'Αδριατική, άποτέλεσμα τού πολέμου τούτου υπήρξε ή τήτα τών 'Ιλλυριών και ή κατάσταση υπό τών Ρωμαίων μεγάλου μέρους της 'Ιλλυρίας, όπως και ή ύποχρέωσις αυτής να μη δικαιούται πέραν της νησιδός τού Δαλματικού 'Αργιελάντος 'Ισας ν' άποσπείλουν περισσότερο από δύο πόλεις.

Εκ τού ιστορικού τούτου γεγονότος πληροφορούμεθα ότι κατά τού 229 π.Χ., ή 'Ιλλυρία κατελάμβανε την χώρα της Δαλματίας. 'Επίσης, ό χάρτης της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας κατά τόν θάνατον τού Αυγούστου, τού 40 μ.Χ., σημειώνει 'Αγαντα — Μακεδονία — Θράκη — 'Ηπειρον και 'Ιλλυρία, τής δύο δε τελευταίας χώρες χωρίζε τού Δυρράχου.

'Ακολούθως, ό χάρτης πού έλαβον χώρα ό Σαυρομηνες 1205—1270 μ.Χ., εις την Βαλκανική, μόνο την θέσι Νέα 'Ηπειρος, ή λεγομένη 'Ηπειρος NOVA και BETUS, ή μόν πρώτη έχουσα σαν πρωτεύουσα τού Δυρράχου, ή δε δεύτερη την Νικόπολιν (Πρέβεζα). Κατά τούς χρόνους τού Μ. Κων-

σταντινού και τού Διοκλητιανού, ή 'Ιλλυρία τίθεται στην Δαλματία, τ ά δε σύνορα της 'Ηπειρου άρχονται από τού Κατάρρα, γνωρίζετο δε από την 'Ιστορία ότι, κατά τού 229 π.Χ., ό Ρωμαίος έστράτευσε έναντι τών 'Ιλλυριών, ό όποιοι διά τών πειρατικών άπολαύσεων, άποσπείποντες την 'Αδριατική, άποτέλεσμα τού πολέμου τούτου υπήρξε ή τήτα τών 'Ιλλυριών και ή κατάσταση υπό τών Ρωμαίων μεγάλου μέρους της 'Ιλλυρίας, όπως και ή ύποχρέωσις αυτής να μη δικαιούται πέραν της νησιδός τού Δαλματικού 'Αργιελάντος 'Ισας ν' άποσπείλουν περισσότερο από δύο πόλεις.

Εκ τού ιστορικού τούτου γεγονότος πληροφορούμεθα ότι κατά τού 229 π.Χ., ή 'Ιλλυρία κατελάμβανε την χώρα της Δαλματίας. 'Επίσης, ό χάρτης της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας κατά τόν θάνατον τού Αυγούστου, τού 40 μ.Χ., σημειώνει 'Αγαντα — Μακεδονία — Θράκη — 'Ηπειρον και 'Ιλλυρία, τής δύο δε τελευταίας χώρες χωρίζε τού Δυρράχου.

'Ακολούθως, ό χάρτης πού έλαβον χώρα ό Σαυρομηνες 1205—1270 μ.Χ., εις την Βαλκανική, μόνο την θέσι Νέα 'Ηπειρος, ή λεγομένη 'Ηπειρος NOVA και BETUS, ή μόν πρώτη έχουσα σαν πρωτεύουσα τού Δυρράχου, ή δε δεύτερη την Νικόπολιν (Πρέβεζα). Κατά τούς χρόνους τού Μ. Κων-

σταντινού και τού Διοκλητιανού, ή 'Ιλλυρία τίθεται στην Δαλματία, τ ά δε σύνορα της 'Ηπειρου άρχονται από τού Κατάρρα, γνωρίζετο δε από την 'Ιστορία ότι, κατά τού 229 π.Χ., ό Ρωμαίος έστράτευσε έναντι τών 'Ιλλυριών, ό όποιοι διά τών πειρατικών άπολαύσεων, άποσπείποντες την 'Αδριατική, άποτέλεσμα τού πολέμου τούτου υπήρξε ή τήτα τών 'Ιλλυριών και ή κατάσταση υπό τών Ρωμαίων μεγάλου μέρους της 'Ιλλυρίας, όπως και ή ύποχρέωσις αυτής να μη δικαιούται πέραν της νησιδός τού Δαλματικού 'Αργιελάντος 'Ισας ν' άποσπείλουν περισσότερο από δύο πόλεις.

Εκ τού ιστορικού τούτου γεγονότος πληροφορούμεθα ότι κατά τού 229 π.Χ., ή 'Ιλλυρία κατελάμβανε την χώρα της Δαλματίας. 'Επίσης, ό χάρτης της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας κατά τόν θάνατον τού Αυγούστου, τού 40 μ.Χ., σημειώνει 'Αγαντα — Μακεδονία — Θράκη — 'Ηπειρον και 'Ιλλυρία, τής δύο δε τελευταίας χώρες χωρίζε τού Δυρράχου.

'Ακολούθως, ό χάρτης πού έλαβον χώρα ό Σαυρομηνες 1205—1270 μ.Χ., εις την Βαλκανική, μόνο την θέσι Νέα 'Ηπειρος, ή λεγομένη 'Ηπειρος NOVA και BETUS, ή μόν πρώτη έχουσα σαν πρωτεύουσα τού Δυρράχου, ή δε δεύτερη την Νικόπολιν (Πρέβεζα). Κατά τούς χρόνους τού Μ. Κων-

σταντινού και τού Διοκλητιανού, ή 'Ιλλυρία τίθεται στην Δαλματία, τ ά δε σύνορα της 'Ηπειρου άρχονται από τού Κατάρρα, γνωρίζετο δε από την 'Ιστορία ότι, κατά τού 229 π.Χ., ό Ρωμαίος έστράτευσε έναντι τών 'Ιλλυριών, ό όποιοι διά τών πειρατικών άπολαύσεων, άποσπείποντες την 'Αδριατική, άποτέλεσμα τού πολέμου τούτου υπήρξε ή τήτα τών 'Ιλλυριών και ή κατάσταση υπό τών Ρωμαίων μεγάλου μέρους της 'Ιλλυρίας, όπως και ή ύποχρέωσις αυτής να μη δικαιούται πέραν της νησιδός τού Δαλματικού 'Αργιελάντος 'Ισας ν' άποσπείλουν περισσότερο από δύο πόλεις.

Εκ τού ιστορικού τούτου γεγονότος πληροφορούμεθα ότι κατά τού 229 π.Χ., ή 'Ιλλυρία κατελάμβανε την χώρα της Δαλματίας. 'Επίσης, ό χάρτης της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας κατά τόν θάνατον τού Αυγούστου, τού 40 μ.Χ., σημειώνει 'Αγαντα — Μακεδονία — Θράκη — 'Ηπειρον και 'Ιλλυρία, τής δύο δε τελευταίας χώρες χωρίζε τού Δυρράχου.

'Ακολούθως, ό χάρτης πού έλαβον χώρα ό Σαυρομηνες 1205—1270 μ.Χ., εις την Βαλκανική, μόνο την θέσι Νέα 'Ηπειρος, ή λεγομένη 'Ηπειρος NOVA και BETUS, ή μόν πρώτη έχουσα σαν πρωτεύουσα τού Δυρράχου, ή δε δεύτερη την Νικόπολιν (Πρέβεζα). Κατά τούς χρόνους τού Μ. Κων-

σταντινού και τού Διοκλητιανού, ή 'Ιλλυρία τίθεται στην Δαλματία, τ ά δε σύνορα της 'Ηπειρου άρχονται από τού Κατάρρα, γνωρίζετο δε από την 'Ιστορία ότι, κατά τού 229 π.Χ., ό Ρωμαίος έστράτευσε έναντι τών 'Ιλλυριών, ό όποιοι διά τών πειρατικών άπολαύσεων, άποσπείποντες την 'Αδριατική, άποτέλεσμα τού πολέμου τούτου υπήρξε ή τήτα τών 'Ιλλυριών και ή κατάσταση υπό τών Ρωμαίων μεγάλου μέρους της 'Ιλλυρίας, όπως και ή ύποχρέωσις αυτής να μη δικαιούται πέραν της νησιδός τού Δαλματικού 'Αργιελάντος 'Ισας ν' άποσπείλουν περισσότερο από δύο πόλεις.

Εκ τού ιστορικού τούτου γεγονότος πληροφορούμεθα ότι κατά τού 229 π.Χ., ή 'Ιλλυρία κατελάμβανε την χώρα της Δαλματίας. 'Επίσης, ό χάρτης της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας κατά τόν θάνατον τού Αυγούστου, τού 40 μ.Χ., σημειώνει 'Αγαντα — Μακεδονία — Θράκη — 'Ηπειρον και 'Ιλλυρία, τής δύο δε τελευταίας χώρες χωρίζε τού Δυρράχου.

'Ακολούθως, ό χάρτης πού έλαβον χώρα ό Σαυρομηνες 1205—1270 μ.Χ., εις την Βαλκανική, μόνο την θέσι Νέα 'Ηπειρος, ή λεγομένη 'Ηπειρος NOVA και BETUS, ή μόν πρώτη έχουσα σαν πρωτεύουσα τού Δυρράχου, ή δε δεύτερη την Νικόπολιν (Πρέβεζα). Κατά τούς χρόνους τού Μ. Κων-

σταντινού και τού Διοκλητιανού, ή 'Ιλλυρία τίθεται στην Δαλματία, τ ά δε σύνορα της 'Ηπειρου άρχονται από τού Κατάρρα, γνωρίζετο δε από την 'Ιστορία ότι, κατά τού 229 π.Χ., ό Ρωμαίος έστράτευσε έναντι τών 'Ιλλυριών, ό όποιοι διά τών πειρατικών άπολαύσεων, άποσπείποντες την 'Αδριατική, άποτέλεσμα τού πολέμου τούτου υπήρξε ή τήτα τών 'Ιλλυριών και ή κατάσταση υπό τών Ρωμαίων μεγάλου μέρους της 'Ιλλυρίας, όπως και ή ύποχρέωσις αυτής να μη δικαιούται πέραν της νησιδός τού Δαλματικού 'Αργιελάντος 'Ισας ν' άποσπείλουν περισσότερο από δύο πόλεις.

Εκ τού ιστορικού τούτου γεγονότος πληροφορούμεθα ότι κατά τού 229 π.Χ., ή 'Ιλλυρία κατελάμβανε την χώρα της Δαλματίας. 'Επίσης, ό χάρτης της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας κατά τόν θάνατον τού Αυγούστου, τού 40 μ.Χ., σημειώνει 'Αγαντα — Μακεδονία — Θράκη — 'Ηπειρον και 'Ιλλυρία, τής δύο δε τελευταίας χώρες χωρίζε τού Δυρράχου.

'Ακολούθως, ό χάρτης πού έλαβον χώρα ό Σαυρομηνες 1205—1270 μ.Χ., εις την Βαλκανική, μόνο την θέσι Νέα 'Ηπειρος, ή λεγομένη 'Ηπειρος NOVA και BETUS, ή μόν πρώτη έχουσα σαν πρωτεύουσα τού Δυρράχου, ή δε δεύτερη την Νικόπολιν (Πρέβεζα). Κατά τούς χρόνους τού Μ. Κων-

σταντινού και τού Διοκλητιανού, ή 'Ιλλυρία τίθεται στην Δαλματία, τ ά δε σύνορα της 'Ηπειρου άρχονται από τού Κατάρρα, γνωρίζετο δε από την 'Ιστορία ότι, κατά τού 229 π.Χ., ό Ρωμαίος έστράτευσε έναντι τών 'Ιλλυριών, ό όποιοι διά τών πειρατικών άπολαύσεων, άποσπείποντες την 'Αδριατική, άποτέλεσμα τού πολέμου τούτου υπήρξε ή τήτα τών 'Ιλλυριών και ή κατάσταση υπό τών Ρωμαίων μεγάλου μέρους της 'Ιλλυρίας, όπως και ή ύποχρέωσις αυτής να μη δικαιούται πέραν της νησιδός τού Δαλματικού 'Αργιελάντος 'Ισας ν' άποσπείλουν περισσότερο από δύο πόλεις.

νογράφους, έγένετο τού 1339—1342, όταν ληστρικές συμμορίες 'Αλβανών κατήλθαν από τ ά όρη της περιοχής Τράνων και Διόργης, όπως διαρπάσαν την 'Ηπειρον, έτόλμησαν μάλιστα να εισβάλουν έντός της 'Ακαρνανίας, την όποιαν και έλεγκάτησαν.

Γιά την έπιδρομή αυτή τών 'Αλβανών, ό πρόφητος τού 'Αλή Πασά, ιστορικός Πουκεβίλ, άφού έπισκέφθη πολλές πόλεις της 'Ηπειρου και την Πάργα, πρό της άπάνθρωπτης πωλήσεως της, όνομάζει τούς 'Ελληνες Παργινούς σαν φυλή άλβανική, πολλοί όμως είναι ιστορικοί, μεταξύ τών όποιων και ό 'Αλέξανδρος Πάλλης, άποκρούουν την άόρασία αυτή τού Πουκεβίλ. 'Ανάμνημος δε συγγραφέας, έξιστορών την πώλησι της Πάργας, γράφει: Τά ήθη, ή καταγωγή και ή θρησκεία τών κατοίκων της Πάργας ήσαν 'Ελληνική, και όμως εύρέθησαν άργυρωνητοί κάλαμοι, βουλήθεν να δυσφημίσουν τόν άθλον τούτον λαόν και έτέλμασαν να παραστήσουν τούς Παργινούς ως άνδρας μόν 'Ελληνες άλλ 'Αλβανούς, γένους χαμερπεστάτου, κλέφτες άλύτατοι, άποτέλεσμα τού θανάτου τού Αυγούστου, τού 40 μ.Χ., σημειώνει 'Αγαντα — Μακεδονία — Θράκη — 'Ηπειρον και 'Ιλλυρία, τής δύο δε τελευταίας χώρες χωρίζε τού Δυρράχου.

'Ακολούθως, ό χάρτης πού έλαβον χώρα ό Σαυρομηνες 1205—1270 μ.Χ., εις την Βαλκανική, μόνο την θέσι Νέα 'Ηπειρος, ή λεγομένη 'Ηπειρος NOVA και BETUS, ή μόν πρώτη έχουσα σαν πρωτεύουσα τού Δυρράχου, ή δε δεύτερη την Νικόπολιν (Πρέβεζα). Κατά τούς χρόνους τού Μ. Κων-

σταντινού και τού Διοκλητιανού, ή 'Ιλλυρία τίθεται στην Δαλματία, τ ά δε σύνορα της 'Ηπειρου άρχονται από τού Κατάρρα, γνωρίζετο δε από την 'Ιστορία ότι, κατά τού 229 π.Χ., ό Ρωμαίος έστράτευσε έναντι τών 'Ιλλυριών, ό όποιοι διά τών πειρατικών άπολαύσεων, άποσπείποντες την 'Αδριατική, άποτέλεσμα τού πολέμου τούτου υπήρξε ή τήτα τών 'Ιλλυριών και ή κατάσταση υπό τών Ρωμαίων μεγάλου μέρους της 'Ιλλυρίας, όπως και ή ύποχρέωσις αυτής να μη δικαιούται πέραν της νησιδός τού Δαλματικού 'Αργιελάντος 'Ισας ν' άποσπείλουν περισσότερο από δύο πόλεις.

Εκ τού ιστορικού τούτου γεγονότος πληροφορούμεθα ότι κατά τού 229 π.Χ., ή 'Ιλλυρία κατελάμβανε την χώρα της Δαλματίας. 'Επίσης, ό χάρτης της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας κατά τόν θάνατον τού Αυγούστου, τού 40 μ.Χ., σημειώνει 'Αγαντα — Μακεδονία — Θράκη — 'Ηπειρον και 'Ιλλυρία, τής δύο δε τελευταίας χώρες χωρίζε τού Δυρράχου.

'Ακολούθως, ό χάρτης πού έλαβον χώρα ό Σαυρομηνες 1205—1270 μ.Χ., εις την Βαλκανική, μόνο την θέσι Νέα 'Ηπειρος, ή λεγομένη 'Ηπειρος NOVA και BETUS, ή μόν πρώτη έχουσα σαν πρωτεύουσα τού Δυρράχου, ή δε δεύτερη την Νικόπολιν (Πρέβεζα). Κατά τούς χρόνους τού Μ. Κων-

σταντινού και τού Διοκλητιανού, ή 'Ιλλυρία τίθεται στην Δαλματία, τ ά δε σύνορα της 'Ηπειρου άρχονται από τού Κατάρρα, γνωρίζετο δε από την 'Ιστορία ότι, κατά τού 229 π.Χ., ό Ρωμαίος έστράτευσε έναντι τών 'Ιλλυριών, ό όποιοι διά τών πειρατικών άπολαύσεων, άποσπείποντες την 'Αδριατική, άποτέλεσμα τού πολέμου τούτου υπήρξε ή τήτα τών 'Ιλλυριών και ή κατάσταση υπό τών Ρωμαίων μεγάλου μέρους της 'Ιλλυρίας, όπως και ή ύποχρέωσις αυτής να μη δικαιούται πέραν της νησιδός τού Δαλματικού 'Αργιελάντος 'Ισας ν' άποσπείλουν περισσότερο από δύο πόλεις.

Εκ τού ιστορικού τούτου γεγονότος πληροφορούμεθα ότι κατά τού 229 π.Χ., ή 'Ιλλυρία κατελάμβανε την χώρα της Δαλματίας. 'Επίσης, ό χάρτης της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας κατά τόν θάνατον τού Αυγούστου, τού 40 μ.Χ., σημειώνει 'Αγαντα — Μακεδονία — Θράκη — 'Ηπειρον και 'Ιλλυρία, τής δύο δε τελευταίας χώρες χωρίζε τού Δυρράχου.

'Ακολούθως, ό χάρτης πού έλαβον χώρα ό Σαυρομηνες 1205—1270 μ.Χ., εις την Βαλκανική, μόνο την θέσι Νέα 'Ηπειρος, ή λεγομένη 'Ηπειρος NOVA και BETUS, ή μόν πρώτη έχουσα σαν πρωτεύουσα τού Δυρράχου, ή δε δεύτερη την Νικόπολιν (Πρέβεζα). Κατά τούς χρόνους τού Μ. Κων-

σταντινού και τού Διοκλητιανού, ή 'Ιλλυρία τίθεται στην Δαλματία, τ ά δε σύνορα της 'Ηπειρου άρχονται από τού Κατάρρα, γνωρίζετο δε από την 'Ιστορία ότι, κατά τού 229 π.Χ., ό Ρωμαίος έστράτευσε έναντι τών 'Ιλλυριών, ό όποιοι διά τών πειρατικών άπολαύσεων, άποσπείποντες την 'Αδριατική, άποτέλεσμα τού πολέμου τούτου υπήρξε ή τήτα τών 'Ιλλυριών και ή κατάσταση υπό τών Ρωμαίων μεγάλου μέρους της 'Ιλλυρίας, όπως και ή ύποχρέωσις αυτής να μη δικαιούται πέραν της νησιδός τού Δαλματικού 'Αργιελάντος 'Ισας ν' άποσπείλουν περισσότερο από δύο πόλεις.

Εκ τού ιστορικού τούτου γεγονότος πληροφορούμεθα ότι κατά τού 229 π.Χ., ή 'Ιλλυρία κατελάμβανε την χώρα της Δαλματίας. 'Επίσης, ό χάρτης της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας κατά τόν θάνατον τού Αυγούστου, τού 40 μ.Χ., σημειώνει 'Αγαντα — Μακεδονία — Θράκη — 'Ηπειρον και 'Ιλλυρία, τής δύο δε τελευταίας χώρες χωρίζε τού Δυρράχου.

'Ακολούθως, ό χάρτης πού έλαβον χώρα ό Σαυρομηνες 1205—1270 μ.Χ., εις την Βαλκανική, μόνο την θέσι Νέα 'Ηπειρος, ή λεγομένη 'Ηπειρος NOVA και BETUS, ή μόν πρώτη έχουσα σαν πρωτεύουσα τού Δυρράχου, ή δε δεύτερη την Νικόπολιν (Πρέβεζα). Κατά τούς χρόνους τού Μ. Κων-

σταντινού και τού Διοκλητιανού, ή 'Ιλλυρία τίθεται στην Δαλματία, τ ά δε σύνορα της 'Ηπειρου άρχονται από τού Κατάρρα, γνωρίζετο δε από την 'Ιστορία ότι, κατά τού 229 π.Χ., ό Ρωμαίος έστράτευσε έναντι τών 'Ιλλυριών, ό όποιοι διά τών πειρατικών άπολαύσεων, άποσπείποντες την 'Αδριατική, άποτέλεσμα τού πολέμου τούτου υπήρξε ή τήτα τών 'Ιλλυριών και ή κατάσταση υπό τών Ρωμαίων μεγάλου μέρους της 'Ιλλυρίας, όπως και ή ύποχρέωσις αυτής να μη δικαιούται πέραν της νησιδός τού Δαλματικού 'Αργιελάντος 'Ισας ν' άποσπείλουν περισσότερο από δύο πόλεις.

Εκ τού ιστορικού τούτου γεγονότος πληροφορούμεθα ότι κατά τού 229 π.Χ., ή 'Ιλλυρία κατελάμβανε την χώρα της Δαλματίας. 'Επίσης, ό χάρτης της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας κατά τόν θάνατον τού Αυγούστου, τού 40 μ.Χ., σημειώνει 'Αγαντα — Μακεδονία — Θράκη — 'Ηπειρον και 'Ιλλυρία, τής δύο δε τελευταίας χώρες χωρίζε τού Δυρράχου.

'Ακολούθως, ό χάρτης πού έλαβον χώρα ό Σαυρομηνες 1205—1270 μ.Χ., εις την Βαλκανική, μόνο την θέσι Νέα 'Ηπειρος, ή λεγομένη 'Ηπειρος NOVA και BETUS, ή μόν πρώτη έχουσα σαν πρωτεύουσα τού Δυρράχου, ή δε δεύτερη την Νικόπολιν (Πρέβεζα). Κατά τούς χρόνους τού Μ. Κων-

σταντινού και τού Διοκλητιανού, ή 'Ιλλυρία τίθεται στην Δαλματία, τ ά δε σύνορα της 'Ηπειρου άρχονται από τού Κατάρρα, γνωρίζετο δε από την 'Ιστορία ότι, κατά τού 229 π.Χ., ό Ρωμαίος έστράτευσε έναντι τών 'Ιλλυριών, ό όποιοι διά τών πειρατικών άπολαύσεων, άποσπείποντες την 'Αδριατική, άποτέλεσμα τού πολέμου τούτου υπήρξε ή τήτα τών 'Ιλλυριών και ή κατάσταση υπό τών Ρωμαίων μεγάλου μέρους της 'Ιλλυρίας, όπως και ή ύποχρέωσις αυτής να μη δικαιούται πέραν της νησιδός τού Δαλματικού 'Αργιελάντος 'Ισας ν' άποσπείλουν περισσότερο από δύο πόλεις.

Εκ τού ιστορικού τούτου γεγονότος πληροφορούμεθα ότι κατά τού 229 π.Χ., ή 'Ιλλυρία κατελάμβανε την χώρα της Δαλματίας. 'Επίσης, ό χάρτης της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας κατά τόν θάνατον τού Αυγούστου, τού 40 μ.Χ., σημειώνει 'Αγαντα — Μακεδονία — Θράκη — 'Ηπειρον και 'Ιλλυρία, τής δύο δε τελευταίας χώρες χωρίζε τού Δυρράχου.

'Ακολούθως, ό χάρτης πού έλαβον χώρα ό Σαυρομηνες 1205—1270 μ.Χ., εις την Βαλκανική, μόνο την θέσι Νέα 'Ηπειρος, ή λεγομένη 'Ηπειρος NOVA και BETUS, ή μόν πρώτη έχουσα σαν πρωτεύουσα τού Δυρράχου, ή δε δεύτερη την Νικόπολιν (Πρέβεζα). Κατά τούς χρόνους τού Μ. Κων-

σταντινού και τού Διοκλητιανού, ή 'Ιλλυρία τίθεται στην Δαλματία, τ ά δε σύνορα της 'Ηπειρου άρχονται από τού Κατάρρα, γνωρίζετο δε από την 'Ιστορία ότι, κατά τού 229 π.Χ., ό Ρωμαίος έστράτευσε έναντι τών 'Ιλλυριών, ό όποιοι διά τών πειρατικών άπολαύσεων, άποσπείποντες την 'Αδριατική, άποτέλεσμα τού πολέμου τούτου υπήρξε ή τήτα τών 'Ιλλυριών και ή κατάσταση υπό τών Ρωμαίων μεγάλου μέρους της 'Ιλλυρίας, όπως και ή ύποχρέωσις αυτής να μη δικαιούται πέραν της νησιδός τού Δαλματικού 'Αργιελάντος 'Ισας ν' άποσπείλουν περισσότερο από δύο πόλεις.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ
ΠΡΟΣ ΤΟΝ «Π. Β. Η.»

Πρός την Διεύθυνσιν
της έφημερίδος
(«ΠΥΡΟΣ ΒΟΡ. ΗΠ.»)

«Εφάσσε εις χείρας μου έπισημοδότης, ό «ΠΥΡΟΣ της ΒΟΡ. ΗΠΕΙΡΟΥ». Ό τίτλος της έφημερίδας ως έθνικόν όργανον με όρασει συμπαροσάτην, θά έλεγαι όμως στρογγύλην της. 'Η έπαπεδοσις άποτελεί μια έλλειψις στο δόδο σκοπού τών έθνικών μας άνείρων.

'Αλλά, ως μόν έπιτροπή, να έπαικταθώ. Μας αξίζει ή έλευθερία; Τί έπαρξαι δία την απόκτησιν της; 'Η άπάντησις, ως δοθή από τού σύνολον τών Βορειοηπειρωτών και 'Ελλήνων πολιτών. Μας λείπει τού άδρους τού άγώνος, ή άρετή αυτών, ό συντηρησμός τών άντικειμένων μας και δεχόμεθα πρόγνωση και καταστάσεις αντίθετα προς τόν ένδοκίον μας άγώνα. Τό γεγονός ότι εγώ, σαν πρωτόβασις ραγιδόνης, ναρκώτεται την άνάγκην να προηγηθώ.

Τό πολυμυθός έθνος ήχει πάς πλόν χρόνος διασπείπας να μιά διασπείπας και να διασπείπας. Δέν είναι τυχαίο τό γεγονός, 'Εμει κληρονομιά, πολυμυθός διάσπείπας, εύκολόν κέρδος, ούδέποτε όμως θυσία. Είλικριν, εύκριμα έι δόδασι της ψυχής μου, ή έπαπεδοσις πού «ΠΥΡΟΣ» να άποσπείλουν τών έθνικών άδοσπαρτήρα και μηδενισή τής διασπείπας και σύμμενος με τας έθνικές έπισημίες και τούς ιερούς μας άγώνες και υμνώσει τού άδρους, τού έθνικόν σύμβολον της έλληνικής ψυχής: «'Ελευθερία ή θάνατος».

Πρώτη ύποχρέωσις προς τόν άγώνα, ή καθήκον τών τάξεων μας από σπουδαία, τ ά όποια τού έθνους έχου έμπιστοσύνη εν άγώνι, έστε από θεολογική ή προσωπική σκοπευμένη.

Με αυτές τας σκέψεις, άπευθύνω τ ά συγχαρακτηριστικά την έκδοσιν προς τούς φίλους μου και όλους τούς Βορειοηπειρωτάς να ένίσχυουν την προσπάθειά τού «ΠΥΡΟΣ» με όλας τ

Φωτοεργαστήριο

ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗΣ ΕΣΤΙΑΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΜΕ μεγάλην επιτυχίαν και λαμπρότητα έγινοντο τα εγκαίνια της νέας εγκαταστάσεως της 'Ηπειρωτικής 'Εστίας εις την παραλίαν της Θεσσαλονίκης, επί των οδών Βασ. Κωνσταντίνου και στρατηγού Καλλάρη.

Η μεγάλη αίθουσα ήτο υπερπλήρης κόσμου και προσωπικοτήτων, μεταξύ των οποίων ο Μητροπολίτης 'Ιωαννίνων Θεόκλητος, ο στρατηγός Γκράτσος, ο Βορειοηπειρωτής βουλευτής Ι. Κοντούρης, ο Γεν. Γραμματέας Γενικής Διοικήσεως Μακεδονίας κ. Μαρινάκης και πολλοί άλλοι.

Της τελετής προέσταντο ο Μητροπολίτης 'Ιωαννίνων συνεπικουρούμενος υπό του Πανοσιολογιωτάτου εκπροσώπου του Μητροπολιτικού Θεσ/νίκης.

Ανεγνώσθησαν πολλά εύχητήρια τηλεγραφήματα του 'Υπουργού 'Εθνικής Αμύνης κ. Εύαγγέλου 'Αδερφω, μητροπολιτών και νομαρχών της 'Ηπείρου.

Ο επί σειράν ετών πρόεδρος της 'Εστίας κ. Χαράλαμπος Τζόβας εξέθεσε λεπτομερώς το

ιστορικών και τας τώσας προσπάθειας κατά τας διαδοχικάς σπάδια, ώστε να επιτευχθή η εγκατάστασις της 'Εστίας εις ένα λαμπράν παραλιακόν μέγαρον. Ούτω, εξεπληρώθη ο πόθος των 'Ηπειρωτών να έχουν ώραίαν, μεγάλην και ιδιόκτητον στέγην.

Ο κ. πρόεδρος ανέφερε τούς παλαιότερους προέδρους, οι οποίοι αγωνίσθησαν δι' αυτόν τόν σκοπόν, ήτοι τούς κ.κ. Περιωλήν Βίζουκίδην, καθηγητήν

Πανεπιστημίου, τόν στρατηγόν 'Αθ. Χρυσόχοι, τόν κ. Μαστορίδη, Κυριακόπουλον, Βίμπλην και πολλούς άλλους διακεκριμένους παράγοντας, οι οποίοι, δόλοι, αγωνίσθησαν προς απόκτησιν ιδιόκτητου στέγης, εις την οποίαν θα συγκεντρώνωνται όλοι οι 'Ηπειρώται, Βόρειοι και Νότιοι, με τόν πνεύμα της ενότητος, τόν οποίον επικρατεί.

Εν συνεχεία, ο πρόεδρος της 'Επιτροπής Βορειοηπειρωτικού 'Αγώνος Θεσ/νίκης κ. Γεώργ.

Βαλαούρης, άπηύθυνε τόν ακόλουθον χαιρετισμόν :

«Ο 'Αρχιεπίσκοπος 'Αθηνών Κύριος Σεραφείμ, υπό την ιδιότητά του ως Πρόεδρου της Κεντρικής ήμών 'Επιτροπής 'Αγώνος Βορείου 'Ηπείρου, μου έκαμε την τιμήν να άναθέσθ εις έμέ, ως πρόεδρου της ένταύθα 'Επιτροπής 'Αγώνος Βορείου 'Ηπείρου, την έντολήν, όπως εκπροσωπήσω Αύτόν εις τά έγ-

καίνια της 'Ηπειρωτικής 'Εστίας.

»Ο Μακαριώτατος εκφράζει την λύπην του διότι λόγω προαινελημένων υποχρεώσεων, άδυνατεί να παραστή αύτοπροσώπως άποστέλλει όμως τας πλέον θερμάς εύχάς προς την 'Εστίαν, βέβαιος ών ότι ή 'Ηπειρωτική 'Εστία, όχι μόνον θα συνεχίση, αλλά και θα επέκτειν ήν πατριωτικήν, την πνευματικήν και την κοινωνικήν δράσιν της,

ΣΤΙΓΜΙΟΤΥΠΑ ΑΠΟ ΤΑ ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗΣ ΕΣΤΙΑΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ώστε να καταστή τού κοήχημα όλων των 'Ηπειρωτών, Βορείων και Νοτίων».

Ηκολούθησεν έμπνευσμένη όμιλία του Μητροπολίτου 'Ιωαννίνων κ. Θεοκλήτου και έδωκεν ή ώραία τελετή μέ άρίστως έντυπώσεις των συγκεντρωθέντων και μέ εύόκλους προσοπικάς διά την λειτουργίαν του 'Ηπειρωτικού αυτού Ιδρύματος της Βορείου 'Ελλάδος.

ΧΑΙΡΕΤΙΣΤΗΡΙΟΝ ΜΗΝΥΜΑ ΤΗΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟΥ ΑΓΩΝΟΣ

Όλοι οι Χριστιανοί, άδιακρίτως φυλετικών και δογματικών διαφορών, θα έορτάσουν και έφέτος την 'Ανάστασιν του Θεανθρώπου και μεταρσιωμένοι από τας ήθικάς και πνευματικάς αξίας της Χριστιανικής Πίστεως, θα ζήσουν συναισθηματικά και εύλαβικά τόν Μεγάλο 'Αγγελμα της 'Αναστάσεως του Χριστού, τού άνελθόντος εις τόν σταυρόν και ύπομείναντος τόν θάνατον διά την σωτηρίαν του ανθρώπου.

Εις την Μεγάλην αυτήν έορτήν του Χριστιανισμού, ή οποία συμβολίζει διά τόν ύπόδουλον ακόμη Γένος και την 'Ανάστασιν αυτού, άς έορτάσωμεν και πάλιν οι Βορειοηπειρωτάι μαζί με τούς έλευθέρους άδελφούς μακράν από τούς εις την δούλην Πατρίδα ύπό στυγνόν ζυγόν στενάζοντας συμπατριώτας, εις τούς όποιους διά πυρός και σιδήρου άπαγορεύεται ή λατρεία του Θεού και επιβάλλεται διά του κνούτου ή λατρεία των έκάστοτε ξένων τυράννων των.

Ο έκ νεκρών άναστάς Κύριος, ο Θεός της αγάπης και της θυσίας, ο όποιος παρέδωκεν έαυτόν ως λύτρον ύπέρ του κόσμου, καλεί ήμάς όπως αποθάλωμεν έκ των καρδιών ήμών τά πάθη.

Η άπαλλαγή δέ έκ των παθών θα καταστήσ ημάς ανθρώπους έλευθέρους και άπηλλαγμένους πάσης κακίας και παντός πάθους.

Άς άποτινάξωμεν και την έκ των προσφάτων έν Βορείω 'Ηπείρω γεγονότων προερχομένην βαρυθυμίαν της ψυχής έκ των ύπό της άθέου 'Αλβανικής Κυβερνήσεως ληφθέντων άνθελληνικών μέτρων και άς άνυψώσωμεν την καρδίαν μας μέχρι της έλπίδος, την όποιαν εύαγγελίζεται του Κυρίου ή 'Ανάστασις.

Ο 'Ελληνισμός της Ειορείου 'Ηπείρου και Κύπρου αίρων σταυρόν επί των ώμων του, επί Γολγοθά εύρίσκεται, άλλα του Χριστού ή 'Ανάστασις θεοαίαν παρέχει ήμιν την έλπίδα ότι, διά του πάθους θα όδηγηθώμεν εις την λύτρωσιν.

Είθε ή Χάρις του 'Αναστάντος Χριστού να οδηγή ήμάς εις άδιάσπαστον ένότητα πίστewς και αγάπης διά να συνεχίσωμεν από κοινού και ήνωμένοι τούς άνυποχωρήτους άγώνας μας διά τόν τερματισμόν του Γολγοθά, προς τόν όποιον οι άλύτρωτοι Βορειοηπειρωτάι, παρά την μεγάλην συμβολήν μας εις τούς παλαιούς και προσφάτους άγώνας μας διά τας έλευθερίας των Λαών και παρά πάντα νόμιον και ήθικήν, εξακολουθώμεν να οδεύωμεν με τόν σταυρόν του μαρτυρίου μας, ώστε να άκουσθ ή χαρμόσυνος είδησις του Χριστός 'Ανέστη έκ νεκρών και εις την έλευθερίαν ιδιαιτέρην Πατρίδα.

Προς πάντας δέ άπευθύνομεν τας θερμότερας μας εύχάς ύπέρ εύτυχίας και οικογενειακής γαλήνης.

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟΥ ΑΓΩΝΟΣ

Έκδηλώσεις της Βορειοηπειρωτικής Φοιτητικής Νεολαίας 'Αθηνών εις

ΚΑΤΑ τας άρχάς Μαρτίου, τόν Διοικητικόν Συμβούλιον της Βορειοηπειρωτικής Φοιτητικής Νεολαίας, μετά ομάδος Βορειοηπειρωτών φοιτητών, έπεσκέφθη την 'Ηπειρωτικήν Πρωτεύουσάν και έν συνεργασίά μετά της 'Επιτροπής Βορειοηπειρωτικού 'Αγώνος 'Ιωαννίνων, έπραγματοποίησεν έθνικάς έκδηλώσεις.

Ούτως, εις τόν Μητροπολιτικόν Ναόν του 'Αγίου 'Αθανασίου έψάλη μνημόσυνον του όποιου πρόσθε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης 'Ιωαννίνων κ. Θεόκλητος.

Όμίλησεν έντός του 'Ιερού Ναού ο πρόεδρος της Φοιτητικής νεολαίας, όστις άπέτισεν φόρον τιμής εις τούς πεσόντας κατά τούς άπελευθερωτικούς άγώνας ύπέρ της Βορ. 'Ηπείρου. Επίσης έκαυτήρισε την έκστρατείαν των κομμουνιστικών άρχών της 'Αλβανίας διά τόν άφελληνισμόν της Βορ. 'Ηπείρου και διετράνωσεν την ύπόσχεσιν ότι θα συνεχισθ ό έρως άγώνας ύπέρ της μαρτυρικής Βορείου 'Ηπείρου.

Μετά τόν πέρας αυτού, έπκολούθησεν κατάθεσις στεφάνου εις τόν 'Ηρώον της πόλεως. Εις την άνωτέρω έκδήλωσιν παρέστησαν αί άρχαι της πόλεως και πλήθος κόσμου.

Η ΚΡΙΣΙΜΟΤΗΣ ΤΟΥ ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟΥ

Σέ σχετική έπιστολή της Β. Η.Φ. Νεολαίας προς την 'Ε.Π.Σ., τονίζονται ή κρίσιμος καιμή που διέρχεται τόν Βορειοηπειρωτικό ζήτημα σήμερα καθώς και τά προβλήματα που προκύπτουν έκ της δημοσιεύσεως του Ν.Δ. 5339 της έθνομικής κυβερνήσεως και περί έλλοιώσεως έλληνικών ονομάτων και τοπωνυμίων.

Ιωάννινα

Την έπιστολή ύπογράφουν ο πρόεδρος κ. Χ. Παππάς και ο Γ. Γραμματέας κ. Π. Μερκούρης.

ΔΕΞΙΩΣΙΣ ΤΟΥ Ι.Β.Ε.

στην αίθουσαν της ΕΠΣΗ, τόν 'Ιδρυμα Βορειοηπειρωτικών 'Ερευνών έδωσεν δεξίωσιν προς τιμήν της Βορειοηπειρωτικής Φοιτητικής Νεολαίας.

Εν αρχή όμίλησεν ο πρόεδρος του 'Ιδρύματος Βορειοηπειρωτικών 'Ερευνών, Ξενοφών Κοντούρης, ο όποιος άφου ή χάριστησεν τούς έπισήμους και τούς λοιπούς προσεχθέντας, άπήύθυνεν πνευματικών και άγωνιστικών χαιρετισμόν εις τούς φοιτητάς, προς τούς όποιους ύπεσχέθη κάθε συμπαράστασιν.

Ακολούθως όμίλησεν ο πρόεδρος της Βορικής Φοιτητικής Νεολαίας κ. Χ. Παππάς, όστις

διετράνωσε την πίστιν και την άγωνιστικότητα των νέων Βορειοηπειρωτών φοιτητών διά την προώθησιν δι' έπίλυσιν του Βορειοηπειρωτικού ζητήματος, σύμφωνα με τούς πόθους του Βορειοηπειρωτικού λαού.

Όσαύτως ο όμιλήτης κατέδρασε τά μέτρα των 'Αλβανών διά τόν άφελληνισμόν της Β. 'Ηπείρου και την κατάργησιν των ανθρώπινων δικαιωμάτων των 350.000 'Ελλήνων Βορειοηπειρωτών.

Θά άγωνισθώμε, έτόνισε, και θα διαφυλάξωμεν τούς πάντας διά τόν θέμα αυτό, με ένημερωτικάς έκδηλώσεις. Η νεολαία της Β. 'Ηπείρου, θα προσπίσ η τά δικαιώματα των άδελφών Βορειοηπειρωτών, οι όποιοι διαβιούν ύπό συνθήκες παντοίων διωγμών, έξορίων και βασανιστηρίων.

Τέλος, άπήύθυνεν χαιρετισμόν ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης 'Ιωαννίνων κ. Θεόκλητος.

Παρέστησαν, ο Νομάρχης κ. Ν. Χανός, ο βουλευτής κ. Χρ. 'Ιωάννου, ο Μέγας κ. Ι. Πύρρος, ο ΑΔΧΗ κ. Κωνσταντίνος, ο άντιπρόεδρος κ. Δάκρης, ο Δ/τής Χωρικής κ. Τσαρμπούκος, ο Δ/τής ΖΠΛ κ. Κίτσος, εκπρόσωποι οργανώσεων και πλήθος συμπολιτών μας.

ΕΛΛΗΝΟ - ΤΟΥΡΚΙΚΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛ. 1)

τά συμμερίζονται θεοαίως και οι 'Ελληνες του έξωτερικού. Ειδικά, στους 'Ελληνες της 'Αμερικής, δίνεται ή εύκαιρία να ύλοποιήσουν τά αίτήματα αυτά του 'Ελληνικού λαού, με ένέργειες και διαθήματα στους άρμόδιους παράγοντες της χώρας, από την όποιαν έξαρτάται ή άποτροπή των άρπακτικών διαθέσεων της Τουρκίας. Είναι γνωστό ότι ή συμφωνία της άμερικανικής κυβερνήσεως, με την Τουρκία, για την διάθεσιν στην δεύτερη του τεράστιου ποσού του ένος και πλέον δισεκατομμυρίου δολαρίων, ή συμφωνία αυτή τελεί ύπό την αίρεσιν να έγκριθ από τόν 'Αμερικανικό Κογκρέσσο. Στο στάδιο αυτό, κάθε 'Ελληνοαμερικανός, είτε άτομικά, είτε έντεταγμένος σέ συλλογικά όργανα, μπορεί να χρησιμοποίησιν τίς δυνατότητές του, για να διαφωτίσ η έπηρεάσ η παράγοντες της άμερικανικής δημοσίας ζωής. Τά στοιχεία που άντικειμενικά ύπάρχουν στην προκειμένη περίπτωση, θα μπο-

ρούσαν να συνοψισθούν στα έξής σημεία:

Π ρ ω τ ο ν : Οι 'Ελληνες άνέκαθεν και σήμερα, διακείνται φιλικά προς τόν 'Αμερικανικό λαό. Τό έχουσ άποδείξει ότι, όπως και οι 'Αμερικανοί, πιστεύουν στις άρχές της έλευθερίας, της δικαιοσύνης και της ειρήνης. Καί όλοι οι άγώνες και οι θυσίες του 'Ελληνικού λαού είχαν σαν έμβλημα αυτές τίς πανανθρώπινες άρχές.

Δ ε ύ τ ε ρ ο ν : Ο 'Αμερικανικός λαός δέν πρέπει να υιοθετήσ η πολιτική πράξι, που θα τραυματίσ η ψυχικά τόν φίλο 'Ελληνικό λαό. Δέν πρέπει να έπιτρέψ η στην πολιτική ήγυσία του να έξοπισ η με τόν χρήμα του την Τουρκία, υποβάλλοντας τά άρπακτικά της σχέδια εις έ βάρος της 'Ελλάδος. Προς την κατεύθυνσιν αυτή ήμπορούν άποτελεσματικά να δραστηριοποιηθούν οι 'Ελληνες της 'Αμερικής, διαφωτίζοντας και έπηρεάζοντας τούς άρμόδιους άμερικανικούς παράγοντες είτε άμεσα, είτε έμμεσα.

Τ ρ ί τ ο ν : Σέ περίπτωση που πολιτική ή άλλη σκοπιμότης ύπαγορεύσ η στην άμερικανική κυβέρνησ ην οικονομική ένίσχυσ η της Τουρκίας με τόν τεράστιο ποσόν που προβλέπει ή συμφωνία, στην περίπτωση αυτή, επιβάλλεται να μεθοδευσ η ανάλογη οικονομική ένίσχυσ η και της 'Ελλάδος, για να διατηρηθ ή ισσορροπία δύναμεων στον εύλασθητό αυτόν χώρο και μάλιστα κάτω από τίς σημερινές συνθήκες.

Τ έ τ α ρ τ ο ν : Εν πάση περιπτώσει, ή 'Αμερική πρέπει να έγνησ η και να έξασφαλίσ η άποτελεσματικά τόν άπαράσπαστο της έδαφικής άκεραιότητος της 'Ελλάδος, με τόν κύρος που της δίνει ή ήγετική θέσις της στον κόσμο.

Οι 'Ελληνες της 'Αμερικής άς συνειδητοποιήσουν την δύναμιν τους στην Μεγάλη αυτή Χώρα και άς αξιοποιήσουν την δύναμιν αυτή υπέρ της 'Ελλάδος, ή όποία αυτήν την στιγμή έχει ανάγκη της συμπαράστασεως όλων των τέκνων της.